

ה"ט 8382/08/16 - יוסי נבעה נגד שרון שושנה עטר

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 8382-08-16 נבעה נ' עטר
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת רבקה איזנברג
מבקש	יוסי נבעה
נגד	
משיבה	שרון שושנה עטר

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, ע"פ חוק מניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001(להלן: **"החוק"**), שהגיש המבקש-מנכ"ל מוסדות רבי מאיר בעל הנס, כנגד המשיבה.

לטענת המבקש, המדובר במתחם קבר רבי מאיר בעל הנס (להלן: **"המתחם"**), אשר גם מבחינת הרשויות מצוי באחריות המחזיקים. המבקש טען כי המשיבה מטרידה אותו, את עובדי המתחם ואת המבקרים במתחם. לטענת המבקש, המשיבה מקבצת נדבות במתחם תוך התעמתות עם נותני הצדקה, לעיתים תוך הטחת קללות וכי גם את המבקש עצמו ורבנים נוספים, קיללה המשיבה. המבקש הפנה לכך שהמשיבה קיללה והטיחה הערות גזעניות במאבטח העובד במקום וכי גם המשטרה הרחיקה בעבר את המשיבה מהמקום לתקופה של שבועיים.

2. המשיבה הכחישה את טענות המבקש, אך הסכימה שניתן צו שלא תיצור עימו קשר, לא תתקרב אליו ולא תטרידו. יחד עם זאת, המשיבה התנגדה להרחקתה מהמתחם וטענה כי זכויות המוסדות להם משמש המבקש כמנכ"ל, הינן רק בחלק מהמקום(חלקה 9) ואילו הזכויות ביתר השטח הן של המדינה. המשיבה הכחישה טענות כאילו היא מטרידה את המבקרים במקום וטענה כי המאבטח הוא זה שמטריד אותה ובשל כך אף ניתן צו למניעת הטרדה בינו לבינה במסגרת תיק 2412-05-16.

3. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, שוכנעתי כי יש להיעתר לבקשת המבקש למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגדו. יחד עם זאת, לא מצאתי להורות על הרחקת המשיבה מהמתחם.

מהסרטון שהוצג בפני ניתן לראות שהמשיבה אכן "איחלה" בין היתר, גם למבקש, כי יפול על ראשו מקרר ומצאתי ליתן אימון בטענת המבקש כי המשיבה אף כינתה אותו בכינוי גנאי (גם בסרטון שהוצג, הוכלל המבקש ע"י המשיבה כאחד מבין יתר "המושחתים" לטענתה). המשיבה הסכימה ממלא למתן צו

למניעת הטרדת המבקש ולפיכך, אינני מוצאת להוסיף ולהרחיב בעניין.

4. יחד עם זאת, לא מצאתי להורות על הרחקת המשיבה מהמתחם. ראשית אציין, כי מלבד המאבטח אשר תיאר את הטרדתו ע"י המשיבה, לא הובא עד נוסף מטעם המבקש. המאבטח העיד אמנם כי המשיבה קיללה אותו ושוכנעתי כי אכן המשיבה הטיחה בו אמירות גזעניות. אולם, לא רק שהמאבטח אינו המבקש בבקשה זו, אלא שממלא בהתאם להחלטה מיום 8.5.16 בתיק 2412-05-16, **עומד עדיין בתקפו צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת בין המאבטח למשיבה.**

המאבטח אמנם הזכיר התקהלות של קבוצנים, המהווה, לטענתו, מטרד וגם המבקש עצמו טען בבקשה כי המבקשת מטרידה את המבקרים במקום וכי הקבוצניות מסרבות לבקשתו שיעמדו באזור הנרות וכל פעם מתקדמות ומתקדמות (עמ' 6 שורות 10-11). למרות האמור, שוכנעתי כי אין די בטענות אלו על מנת להצדיק מתן צו להרחקת המשיבה מהמקום ע"פ החוק למניעת הטרדה מאיימת.

ע"פ סע' 2 לחוק:

" (א) **הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו , בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו .**

(ב) **בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א) , הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר , באחד מאלה:**

(1) **בבילוש, במארב או בהתחזקות אחר תנועותיו או מעשיו , או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;**

(2) **בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;**

(3) **ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר ;**

(4) **בפגיעה ברכושו , בשמו הטוב , או בחופש התנועה שלו .**

ראשית אציין כי המבקש לא העיד ולו עד אחד ממבקרי המקום, אשר יתמוך בטענתו כי המשיבה מציקה, מתעמתת, או מקללת, את המבקרים אליהם היא פונה בבקשת צדקה. אי העדת עדים בעניין, עומדת כנגד גרסת המבקש, אשר הוכחה ע"י המשיבה. לעניין אי העדת עד רלוונטי כמעוררת חשד כי בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו וחשיפתו לחקירה, ראה ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ. פרץ רוזנברג ואח' פ"ד מ"ז (2) 605, וכן ע"א 548/78 אלמונית ואח' נ. פלוני פ"ד ל"ח (1) 736.

בנוסף לאמור, הבקשה הוגשה ע"י המבקש ולא ע"י אותו גוף המנהל את המקום, גוף שאישיותו המשפטית אף כלל לא הובהרה לי. בין אם המדובר בעמותה ובין אם מדובר בתאגיד אחר, לא הייתה מניעה שהבקשה תוגש ע"י אותו גוף שכן כבר נפסק שגם תאגיד נכנס בגדר החוק, שכן ע"פ חוק הפרשנות התשמ"א 1981 בסעיף 4 הוגדר אדם כדלקמן: **"מקום שמדובר באדם, אף חבר בני אדם במשמע, בין שהוא תאגיד ובין שאינו תאגיד".**

גם אם אראה בבקשת המבקש כבקשה שהוגשה מטעם אותו תאגיד (ראה סעיף 4(ד') לחוק, על פיו רשאי להגיש את הבקשה גם אדם מטעם הנפגע), לא שוכנעתי כי ננקטה "הטרדה מאיימת" כלפי אותו גוף המחזיק את המתחם (אשר מאחר שהמבקש לא טרח כאמור לציין האם מדובר בעמותה, או תאגיד אחר, יכונה להלן: "התאגיד"). לא מצאתי כי המשיבה איימה בדרך כלשהיא, פגעה בפרטיות, ברכוש, או בשם הטוב של התאגיד. אכן הכללת שם המבקש עצמו בין המכונים על ידה "מושחתים" מהווה הטרדה של המבקש. אולם, בקשת המבקש למניעת הטרדתו כבר נעתרה ולא מצאתי כי בדבריה הכלליים של המבקשת, כאילו קיימים מושחתים, או רבנים מושחתים, יש כדי להשמיץ או להטריד את התאגיד עצמו.

5. באשר לטענות כאילו הקבצניות יוצאות מאותו מתחם המכונה אזור הנרות ומתקדמות, לא מצאתי כי מדובר בטענה המצדיקה מתן צו ע"פ החוק. ככל שמדובר בשטח פרטי שהמשיבה, או קבצניות אחרות, מהוות משיגות גבול בהימצאותן במקום, הרי ההליך הנכון, אינו הליך ע"פ החוק למניעת הטרדה מאיימת. בכל מקרה ולמעלה מן הצורך, אציין כי לא הוצג בפני תשריט מודד ומסמכים הנדרשים לצורך קביעה מהיכן מתחילה השגת הגבול ואיזה הוא השטח, אם בכלל, המהווה שטח פרטי שאין להתיר למשיבה להימצא בו.

באשר לעצם הימצאות קבצניות במקום וככל שמדובר בשטח הפתוח לציבור הרחב, לא מצאתי כי המחוקק אסר על קיבוץ נדבות בשטח ציבורי. יודגש כי ע"פ סעיף 216(ב) לחוק העונשין, רק קיבוץ נדבות המלווה בהטרדה נאסר ואף מהווה עבירה פלילית. לפיכך, ככל שמדובר בקיבוץ נדבות תוך נקיטה באלימות מכל סוג שהוא, ניתן לפנות למשטרה על מנת שתפתח בחקירת עבירה פלילית זו.

ככל שמדובר בטענה כללית לעניין מטרד לציבור (גם אם אינה מגיעה כדי עבירה פלילית כאמור), הרי כפי שכבר צוין לעיל ראיות להטרדת ציבור המבקרים לא הובאו בפני ובכל מקרה גם ביחס לעילה של מטרד לציבור קיימת דרך הקבועה בדין להגיש תביעה בעניין והיא אינה בדרך של בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת. הסמכות להגיש תביעה בגין מטרד לציבור נתונה ליועץ המשפטי לממשלה, או ליחיד אשר נפגע באופן מיוחד נזק ממון, על ידי המטרד וראה בעניין זה סעיף 42 לפקודת הנזיקין.

6. לסיכום, אין די בטענת המבקש כאילו מקום קדוש הפך ל"שוק וקרקס" על מנת שיינתן צו להרחקת המשיבה מהמקום. ככל שהמשיבה מסיגה גבול ונכנסת לשטח פרטי, ניתן לנקוט בהליך אזרחי מתאים לרבות בקשה לצו זמני בעניין. ככל שהמשיבה מקבצת נדבות תוך הטרדת המבקרים (מה שלא הוכח בפני-ניתן להגיש תלונה במשטרה בגין עבירה פלילית זו. בנוסף, ככל שהמשיבה מטרידה, מאיימת, או מקללת, אנשים נוספים מעבר למבקש ולמאבטח (ביחס אליו כבר שריר וקיים צו למניעת הטרדה מאיימת), יכול אותו נפגע להגיש בקשה מטעמו ע"פ החוק והיא תידון.

לאור כל האמור, אני מורה כי **הצו הזמני שניתן ביום 3.8.16, למעט סעיף 5 בו, יוארך ויעמוד בתקפו למשך 6 חודשים מהיום.**

ניתנה היום, ה' אב תשע"ו, 09 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.